

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. október 03. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt az I.r. vádlott és társa ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2011. november 17. napján kihirdetett 1.B.29/2011/57. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés részbeni felfüggesztésére, továbbá a feltételes szabadság kedvezményéből történő kizárásra vonatkozó rendelkezést **mellőzi**.

Egyebekben az első fokú ítéletet az I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Kötelezi az I.r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 8.020 (nyolcezer-húsz) Ft bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2011. november 17. napján kihirdetett 1.B.29/2011/57. számú ítéletével az I.r. vádlottat a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütköző, de (6) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette miatt 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés fele részét 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtandó részének végrehajtása során feltételes szabadságra nem bocsátható. A II.r. vádlottat hamis vád büntette miatt 10 hónapi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. Rendelkezett a II.r. vádlott tekintetében az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, továbbá az eljárás során lefoglalt tárgyakról, amelyeknek részben megsemmisítéséről, részben pedig kiadásáról határozott. A vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú tárgyaláson jelen lévő ügyész a II.r. vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette, az I.r. vádlott tekintetében 3 napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére. Törvényes határidőben I.r. vádlott terhére a szabadságvesztés részbeni felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzése érdekében fellebbezést jelentett be.

Az I.r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentették be fellebbezésüket. Az I.r. vádlott több beadványában indokolta fellebbezését, melyek lényege szerint nem ő valósította meg a vádban írt életveszélyt okozó testi sértés büntettét, arra a helyszín adottsága miatt lehetősége sem volt. A nyomozás során tett beismerő vallomásával összefüggésben arra hivatkozott, hogy azt rendőri ráhatásra tette azért, hogy ne kerüljön előzetes letartóztatásba. Felhívta a figyelmet a sértett ellentmondásos

nyilatkozataira és arra, hogy semmilyen konkrét tárgyi bizonyíték nem támasztja alá a bűnösségét. Bizonyítékok hiányában történő felmentését indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.92/2011/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozott, az eljáró bíróság okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét is. Nem értett egyet ugyanakkor a kiszabott büntetés fele részének felfüggesztésével, álláspontja szerint e büntetés nem alkalmas a büntetés célok elérésére. Indítványozta ezért az első fokú ítélet megváltoztatását, az I.r. vádlott tekintetében büntetés fele részében történő végrehajtásra vonatkozó rendelkezés mellőzését, egyebekben pedig az ítélet helybenhagyását.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője a fellebbezés irányát megváltoztatva az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Álláspontja szerint az első fokú ítélet tényállása nincs felderítve, ezért az a Be.351.§ (2) bekezdés a/ pontjában írtak szerint megalapozatlan. Az ítélet hiányosságait a másodfokú eljárás keretében nem látta kiküszöbölhetőnek. Fellebbezése indokolásaként előadta, hogy a vádlott az első beismerő vallomását követően következetesen tagadta a bűncselekmény elkövetését és vallomása visszavonásának megfelelő indokát adta. Utalt arra, hogy beismerő vallomása is bizonytalan volt és lényeges kérdéseket illetően pontatlan. A sértett is mást nevezett meg korábban elkövetőként, vallomását csak a későbbiekben változtatta meg. A bíróság maga is utalt a sértett vallomásának bizonytalanságára és arra, hogy túlzásokra hajlamos. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság több tanú vallomását csak felolvasta és a szakértői vélemény is csak felolvasás útján került a bizonyítékok körébe, amely miatt a közvetlenség elve sérelmet szenvedett. Az adott esetben, véleménye szerint, szükség lett volna a bizonyítékok közvetlen megvizsgálására, ennek során az ellentmondások feloldására, amely elmaradása vezetett az ítélet megalapozatlanságához. Indítványozta ezért az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra történő utasítását, mivel az ítélet megalapozatlansága lényeges kihatással volt a vádlott bűnösségének megállapítására.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez és ismételten azt hangoztatta, hogy nincs olyan bizonyíték, amely a bűnösségét alátámasztaná.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.349.§ (1) bekezdése alapján csak I.r. vádlott vonatkozásában bírálta felül, mivel az a II.r. vádlott tekintetében jogorvoslatok hiányában 2011. november 17. napján jogerőre emelkedett.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú tanács az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. Nem értett egyet a védő azon hivatkozásával, amelyben kifogásolta a tanúvallomások és a szakértői vélemény felolvasását. Az ügyész az eljárás során erre indítványt tett, az érdekeltek nem

indítványozták a tanúk megidézését, ezért az eljáró ítélő tanács a Be.296.§ (2) bekezdése alapján törvényesen tette felolvasással a bizonyítás részévé a tanúk vallomását, illetve a Be.299.§ (1) bekezdése alapján a szakvéleményt.

Az elsőfokú bíróság az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat a tárgyalásán megvizsgálta és foglalkozott az I.r. vádlott védekezésével, mely szerint nem ő szúrta meg a sértettet, és rendőri ráhatásra tett beismerő vallomást. E körben kihallgatta az ügy nyomozóját. A rendelkezésre álló bizonyítékból vont le azt a következtetést, hogy a sértett sérülését az I.r. vádlott okozta, miként azt a sértett is állította. Az orvosszakértői vélemény alapján állapította meg, hogy az I.r. vádlott által okozott sérülés közvetlen életveszélyt idézett elő, és csak a szakszerű orvosi ellátáson múlt, hogy súlyosabb eredmény nem következett be. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének mindenben eleget tett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú ítélet tényállása a rendelkezésre álló iratokra figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján csupán azzal szorul kiegészítésre, hogy: „Az I.r. vádlottal szemben életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a Fővárosi Ítéltábla előtt folyik büntetőeljárás”, valamint a történeti tényállás azzal a szakértő által is rögzített körülménnyel, hogy: „A vádlott cselekményét szokvány ittasság állapotában valósította meg.” Az előbb írtakkal kiegészítve az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

Az I.r. vádlott védőjének az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében előterjesztett indítványát a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az előbbieken kifejtettek szerint a másodfokú bíróság álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság ítélete a kiegészítéssel megalapozott. A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezés pedig a Be.351.§ (1) bekezdés és 351.§ (3) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalma miatt nem vezethetett eredményre. A vádlott és védője ugyanis új tényre, bizonyítékra nem hivatkoztak, amely miatt a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytatott volna le. Ennek hiányában azonban a másodfokú bíróság nem értékelhette az elsőfokú bíróságtól eltérően az első fokú eljárásban már megvizsgált bizonyítékokat.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének. A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az ítélet e körben kifejtett jogi indokolásával.

A másodfokú bíróság egyetértett az ügyész súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezésével.

A Fővárosi Bíróság helyesen határozta meg a szabadságvesztés tartamát és annak végrehajtási fokozatát, az arányos a vádlott cselekményének társadalomra veszélyességével. Tévedett azonban, amikor a Btk.90.§-a alapján lehetőséget látott a szabadságvesztés fele részének felfüggesztésére, mivel ezt a vádlott személyi körülményei nem indokolják. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott kedvezőtlen személyi körülményei nem teszi lehetővé a Btk.90.§ alkalmazását.

A másodfokú bíróság az előzőekben kifejtettek miatt mellőzte a szabadságvesztés részbeni felfüggesztésére, továbbá a végrehajtandó rész vonatkozásában a feltételes szabadság kizárása vonatkozó ítéleti rendelkezést. Egyetértett azonban a közügyektől eltiltás alkalmazásával és annak tartamával, mivel az arányos a kiszabott szabadságvesztéssel. Az összesen 2 év 6 hónap végrehajtandó szabadságvesztés a 3 év közügyektől eltiltással alkalmas a Btk.37.§-ában írt büntetési célok elérésére.

A Fővárosi Bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a fellebbviteli bíróság I.r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

A másodfokú bíróság kötelezte az I.r. vádlottat a másodfokú eljárásban védője működésével összefüggésben felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be.338.§ (1) bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. október 03. napján

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság ítélete az I.r. vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2012. október 03. napján

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő